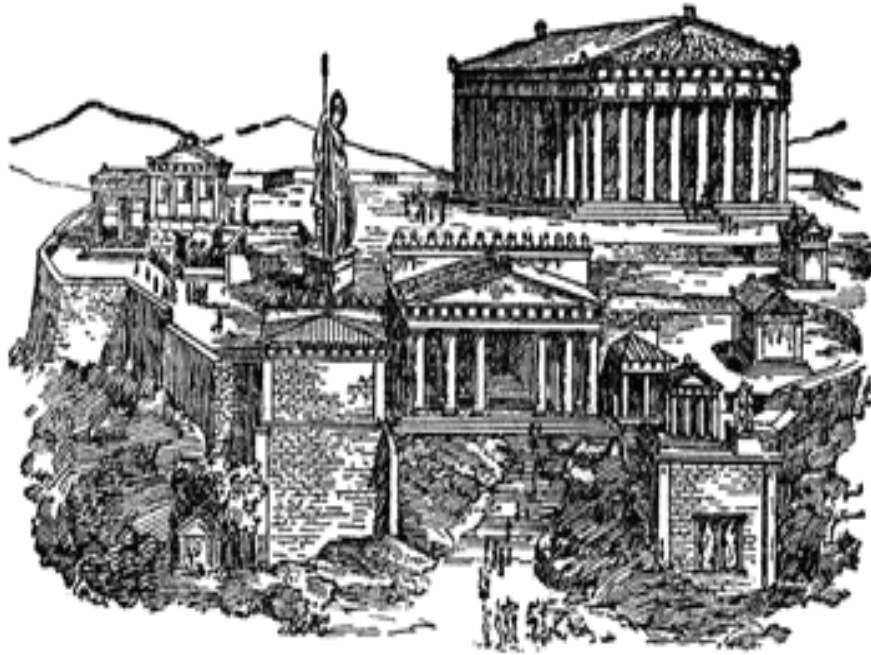

Ανθολόγιο Κειμένων

Αρχαία Ελληνική Γραμματεία
Θεωρητικής Κατεύθυνσης Β' Λυκείου
Β' ΜΕΡΟΣ

Επιμέλεια:
Δρ Ιωάννης-Παναγιώτης Αμπελάς
Φιλολόγος
Σχ. Έτος 2019-20
Μουσικό Σχολείο Χανίων

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ) Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ι.Π. Αμπελάς, Δρ Φιλοσοφίας – Φιλολόγος <http://akisambelas.wordpress.com/>

© Copyright, 2020, Δρ Ιωάννης – Παναγιώτης Αμπελάς, Φιλολόγος, Χανιά
<https://akisambelas.wordpress.com>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	3
ΒΑΣΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ «ΑΔΙΔΑΚΤΟ» ΚΕΙΜΕΝΟ	4
ΘΕΜΑ 7^ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ, ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ, 4-5	5
ΘΕΜΑ 8^ο ΥΠΕΡΕΙΔΟΥ, ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ, 41-42	7
ΘΕΜΑ 9^ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΚΑΤ΄ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Α, 15-16	9
ΘΕΜΑ 10^ο ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΑ 6, 3, 4-5	11
ΘΕΜΑ 11^ο ΛΥΣΙΟΥ, ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ 95 – 97	13
ΘΕΜΑ 12^ο ΛΥΣΙΟΥ, ΥΠΕΡ ΑΔΥΝΑΤΟΥ, 9-10	15
ΘΕΜΑ 13^ο ΠΛΑΤΩΝΟΣ, ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ, Α, 121C-D	17
ΘΕΜΑ 14^ο ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ, ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΟΣ, 16-17	19
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	21
ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	22
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	23
ΕΝΑΝΤΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	24
ΧΡΟΝΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	25
ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	27
ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ	29
ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ	44

ΒΑΣΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ «ΑΔΙΔΑΚΤΟ» ΚΕΙΜΕΝΟ

1. Κάνουμε προσεκτική ανάγνωση του κειμένου. Προσπαθούμε να κατανοήσουμε την κεντρική ιδέα του. Εφαρμόζουμε όσα γνωρίζουμε για τα δομικά στοιχεία της παραγράφου από το μάθημα της Νεοελληνικής γλώσσας.
2. Εντοπίζουμε τα ρήματα (όχι μετοχές και απαρέμφατα) σε κάθε περίοδο ή ημιπερίοδο και τα υπογραμμίζουμε.
3. Εντοπίζουμε τις λέξεις που εισάγουν τις δευτερεύουσες προτάσεις (σύνδεσμοι, ερωτηματικές – αναφορικές αντωνυμίες, ερωτηματικά – αναφορικά επιρρήματα) και τις κυκλώνουμε. Στην αναγνώριση των δευτερευουσών προτάσεων βασιζόμαστε στη σχετική θεωρία τόσο για την εισαγωγή όσο και την εκφορά των προτάσεων. Εξετάζουμε όλα τα πιθανά ενδεχόμενα. Αν δεν γνωρίζουμε κάτι, ανατρέχουμε στα βιβλία του Συνακτικού και της Γραμματικής.
4. Διαχωρίζουμε τις κύριες από τις δευτερεύουσες προτάσεις με ευδιάκριτο τρόπο π.χ. [], ||. Προσοχή στη στίξη. Τα κόμματα δεν αποτελούν αναγκαστικά όρια των προτάσεων. Όλες οι προτάσεις πρέπει να έχουν ρήμα (έστω και εννοούμενο).
5. Προσέχουμε τους παρατακτικούς συνδέσμους, γιατί συνδέουν όμοια πράγματα.
6. Συντάσσουμε ξεκινώντας από τους βασικούς όρους: (Υποκείμενο – Ρήμα – Αντικείμενο ή Υποκείμενο – Ρήμα – Κατηγορούμενο).
7. Εντοπίζουμε τους υπόλοιπους ρηματικούς τύπους (απαρέμφατο & μετοχές) και συντάσσουμε αναζητώντας Υποκείμενο, Αντικείμενο, Κατηγορούμενο (απαρέμφατο & μετοχές).
8. Χαρακτηρίζουμε τους υπόλοιπους προσδιορισμούς (επιθετικούς, κατηγορηματικούς, εμπρόθετους, ετερόπτωτους, επιρρηματικούς). Δεν διαχωρίζονται ποτέ οι προθέσεις από το συμπλήρωμά τους, όπως και τα άρθρα από τη λέξη που προσδιορίζουν.
9. Μεταφράζουμε κάθε τι που συντάσσουμε, ώστε να αντιλαμβανόμαστε το νόημα. Μια κακή μετάφραση οφείλεται μάλλον στη λανθασμένη σύνταξη. Προσοχή στους χρόνους και τις εγκλίσεις των ρημάτων.
10. Για τις άγνωστες λέξεις συμβουλευόμαστε ένα λεξικό (http://www.greek-language.gr/greekLang/ancient_greek/tools/lexicon/index.html), ενώ παράλληλα αναζητάμε ομόρριζες λέξεις της νέας ελληνικής. Δεν παραλείπουμε να συμβουλευτούμε το λεξιλόγιο που μας δίνεται μετά το απόσπασμα!

Θέμα 7^ο Ἀριστοτέλους, Ἀθηναίων Πολιτεία, 4-5

Η Αθηναίων Πολιτεία του Αριστοτέλη μας σώθηκε σχεδόν ολόκληρη σ' έναν πάπυρο που βρέθηκε μόλις το 1890. Η συγγραφή και η κυκλοφορία της χρονολογείται μεταξύ 329 και 327, δηλαδή προς τα τέλη της ζωής του ίδιου και του μαθητή του Μ. Αλεξάνδρου, αλλά και ολόκληρης της κλασσικής περιόδου. Δικαιολογεί, ιστορώντας τη γένεση και ανάπτυξη της Αθήνας και της ριζοσπαστικής δημοκρατίας, ότι, όντως ο άνθρωπος είναι "φύσει πολιτικόν ζῶον" πράγμα το οποίο φαίνεται και στα Πολιτικά του.

Ἡ δὲ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου φύλαξ ἦν τῶν νόμων καὶ διετήρει τὰς ἀρχάς, ὅπως κατὰ τοὺς νόμους ἄρχωσιν. Ἐξῆν δὲ τῷ ἀδικουμένῳ πρὸς τὴν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴν εἰσαγγέλλειν, ἀποφαίνοντι παρ' ὃν ἀδικεῖται νόμον. Ἐπὶ δὲ τοῖς σώμασιν ἦσαν οἱ δανεισμοί, καθάπερ εἴρηται, καὶ ἡ χώρα δι' ὀλίγων ἦν. Τοιαύτης δὲ τῆς τάξεως οὔσης ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις, ἀντέστη τοῖς γνωρίμοις ὁ δῆμος. Ἰσχυρᾶς δὲ τῆς στάσεως οὔσης καὶ πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις, εἴλοντο κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα, καὶ τὴν πολιτείαν ἐπέτρεψαν αὐτῷ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

εἰσαγγέλλω: καταγγέλλω κπν για κάτι *εἰσαγγελία*: η δημόσια καταγγελία
ἀποφαίνω: 1. παρουσιάζω 2. αποδεικνύω 3. (μέση φωνή) διατυπώνω μια γνώμη, απαντώ *ἀνθίσταμαι*: αντιστέκομαι, εναντιώνομαι σε κπν *οἱ γνώριμοι*: οι πιο διάσημοι, οι πλούσιοι *ἀντικάθημαι*: είμαι τοποθετημένος απέναντι σε κπν (για στρατούς, στόλους κλπ) *διαλλακτῆς* <διαλάττω> συμφιλιώνω *ἐπιτρέπω*: 1. εμπιστεύομαι 2. αναθέτω σε κπν ένα νομικό ζήτημα 3. επιτρέπω *ἐπίτροπος*: 1. άνθρωπος στον οποίο έχουν εμπιστευτεί τη φροντίδα κάποιου πράγματος 2. προστάτης, κηδεμόνας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα *Ἡ δὲ βουλή ... χώρα δι' ὀλίγων ἦν.*
2. Για ποιους λόγους οι Αθηναίοι *εἶλοντο κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα;*
3. Να γράψετε τους τύπους που σας ζητούνται:
φύλαξ: δοτική πληθυντικού
δν: δοτική ενικού στο θηλυκό γένος
σώμασιν: αιτιατική ενικού
τάξεως: κλητική ενικού
πολύν: το επίθετο στον συγκριτικό βαθμό
ἄρχωσιν: γ' ενικό ευκτικής στον χρόνο που βρίσκεται
εἴρηται: β' ενικό προστακτικής στον αόριστο β' της ενεργητικής φωνής
οὔσης: β' ενικό ευκτικής μέλλοντα
εἶλοντο: β' ενικό προστακτικής στον χρόνο που βρίσκεται
ἐπέτρεψαν: γ' ενικό υποτακτικής στον χρόνο που βρίσκεται
4. α. Να χαρακτηρίσετε συντακτικά τις λέξεις που σας δίνονται: *τῶν νόμων, τῷ ἀδικουμένῳ, τῆς τάξεως, τοῖς γνωρίμοις.*
β. Να βρεθούν οι δευτερεύουσες προτάσεις του κειμένου και να χαρακτηριστούν ως προς το είδος τους.

Θέμα 8^ο Ὑπερείδου, Ἐπιτάφιος, 41-42

Ο Ὑπερείδης ἦταν πολιτικός και στρατηγός της αρχαίας Αθήνας. Γεννήθηκε το 389 π.Χ. και πήρε ενεργό μέρος στα πολιτικά της πατρίδας του δίπλα στο Δημοσθένη εναντίον του Φιλίππου της Μακεδονίας. Μετά την ήττα των Αθηναίων στην Κραννώνα, ο Ὑπερείδης κατέφυγε στο ιερό του Αιακού στην Αίγινα, όπου και τον συνέλαβαν. Η παράδοση λέει ότι έκοψε τη γλώσσα του με τα δόντια του για να μην αναγκαστεί να προδώσει. Ο σπουδαιότερος λόγος του ἦταν ο Ἐπιτάφιος για κείνους που έπεσαν στο Λαμιακό πόλεμο. Μετά την ήττα των Αθηναίων στο Λαμιακό πόλεμο τον σκότωσε ο Αντίπατρος (332 π.Χ.).

Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεισι παραμυθεῖσθαι. Τὰ γὰρ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κοιμίζεται, ἀλλ' ἡ φύσις ἐκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα τὸν ὀρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. Ὅμως δὲ χρή θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιρεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ μεμνηθῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν. Οὐ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασιν. Εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασιν, εὐδαίμονές τε γεγόνασι κατὰ πάντα. Ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται· ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος εὐνοία ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

παραμυθεῖσθαι–οὔμαι: παρηγορῶ κοιμίζω: καταπραῦνω παραιρέω–ῶ: απομακρύνω εἰς τὸ ἐνδεχόμενον: ὅσο είναι δυνατόν καταλείπω: αφήνω πίσω ἢ εὐδοξία: ἡ καλή φήμη ὁ ἐπίτροπος: ὁ κηδεμόνας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα *Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ ... ἦς καταλελοίπασιν.*
2. Με ποια επιχειρήματα ο ρήτορα προσπαθεί να παρηγορήσει τους συγγενείς των νεκρών.
3. Να γράψετε τους τύπους που σας ζητούνται:
πένθη: γενική ενικού
τῶν τετελευτηκότων: δοτική πληθυντικού στο θηλυκό γένος
γήρως: κλητική ενικού
εὐδαίμονες: υπερθετικός βαθμός του επιρρήματος
παῖδας: δοτική πληθυντικού
κοιμίζεται: β΄ ενικό οριστικής μέλλοντα στην ίδια φωνή και διάθεση
μεμνήσθαι: απαρέμφατο ενεστώτα στην ίδια φωνή και διάθεση
εἰλήφασιν: β΄ ενικό προστακτικής αορίστου β΄ στην ίδια φωνή και διάθεση
γεγόνασι: απαρέμφατο αορίστου
καταλελοίπασιν: γ΄ ενικό ευκτικής μέλλοντα στη μέση φωνή και διάθεση
4. α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις του κειμένου:
παραμυθεῖσθαι, λόγω, τῆς λύπης, εὐδαίμονες, ἐπίτροπος, τῶν παίδων.
β. Να βρεθεί ο ευθύς υποθετικός λόγος του κειμένου, να καταγραφεί και να αναγνωριστεί ως προς το είδος του.

Θέμα 9^ο Δημοσθένους, Κατ' Ἀριστογείτονος Α, 15-16

Ο Λυκούργος και ο Δημοσθένης κατηγορούν τον Αριστογείτονα ότι, αν και οφειλέτης προς το κράτος, ασκεί κανονικά τα πολιτικά του δικαιώματα ενώπιον της Εκκλησίας. Στο εκτενές προοίμιον ο ομιλητής επισήμανε την ευθύνη των δικαστών να διατηρήσουν με την απόφασή τους την αξιοπιστία και το κύρος τους, καθώς η ενοχή του κατηγορουμένου είχε αποδειχτεί ήδη από τον Λυκούργο. Στη συνέχεια εκθέτει τη στάση του Αριστογείτονα απέναντι στους νόμους της πόλεως.

Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κἄν μεγάλην πόλιν οἰκῶσι κἄν μικράν, φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. Ἡ μὲν οὖν φύσις, ἃν ἦ πονηρά, πολλάκις φαῦλα βούλεται· διόπερ τοὺς τοιούτους ἔξαμαρτάνοντας εὐρήσετε. Οἱ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον βούλονται, καὶ τοῦτο ζητοῦσιν, καὶ ἐπειδὴν εὐρεθῆ, κοινὸν τοῦτο πρόσταγμ' ἀπεδείχθη, πᾶσιν ἴσον καὶ ὅμοιον, καὶ τοῦτ' ἔστι νόμος. Ὡ πάντας πείθεσθαι προσήκει διὰ πολλά, καὶ μάλισθ' ὅτι πᾶς ἔστι νόμος εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δ' ἀνθρώπων φρονίμων, ἐπανόρθωμα δὲ τῶν ἔκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων, πόλεως δὲ συνθήκη κοινή, καθ' ἣν πᾶσι προσήκει ζῆν τοῖς ἐν τῇ πόλει.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

διοικῶ: κυβερνῶ, ρυθμίζω ἔξαμαρτάνω: αποτυγχάνω, διαπράττω σφάλμα τὸ πρόσταγμα: ἡ διαταγή τὸ δόγμα-δοκέω-ῶ: ἡ ἀποψη, ἡ ἀπόφαση πείθω τινά: πείθω κπν πείθομαι τινι: πείθομαι, υπακούω σε κπν, εμπιστεύομαι κπν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα: *Ἡ μὲν οὖν φύσις ... καὶ τοῦτ' ἔστι νόμος.*
2. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του νόμου κατά τον Αισχίνη;
3. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται:
φύσει: κλητική ενικού
πᾶσιν: ονομαστική ενικού
ῥ: δοτική πληθυντικού στο θηλυκό γένος
ἄνδρα: κλητική ενικού
τὸ δίκαιον: γενική ενικού στο θηλυκό γένος, στον συγκριτικό βαθμό
τοῦ ἔχοντος: γ' πληθυντικό ευκτικής αορίστου β' στην ενεργητική φωνή
ἔξαμαρτάνοντας: ο ίδιος τύπος στον μέλλοντα
εὐρήσετε: ο ίδιος τύπος στον αόριστο β' της ενεργητικής φωνής
πείθεσθαι: γ' πληθυντικό οριστικής υπερσυντελικού στην ίδια φωνή
ζῆν: β' ενικό προστακτικής ενεστώτα
4. α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις-φράσεις: *ὁ τῶν ἀνθρώπων, φαῦλα, ἔξαμαρτάνοντας, πᾶσιν, ἀνθρώπων, ζῆν.*
β. *Ἡ μὲν οὖν φύσις, ἂν ἦ πονηρά, πολλάκις φαῦλα βούλεται*: Να εντοπιστεί ο υποθετικός λόγος και να χαρακτηριστεί ως προς το είδος του.

Θέμα 10^ο Ξενοφώντας, Ἑλληνικά 6, 3, 4-5

Οι Θηβαίοι αποτίναξαν τον σπαρτιατικό ζυγό το 379 π.Χ. Παράλληλα, στα χρόνια που ακολούθησαν ουσιαστικά έπαψαν να είναι σύμμαχοι των Αθηναίων, ενώ άρχισαν να επεμβαίνουν στα εσωτερικά ζητήματα των υπόλοιπων βοιωτικών πόλεων, κάποιες από τις οποίες κατέλαβαν. Οι Αθηναίοι, θορυβημένοι από τις ενέργειες των Θηβαίων και εξαντλημένοι οικονομικά από τις επιχειρήσεις του στόλου τους στο Ιόνιο, στέλνουν αντιπροσωπεία στη Σπάρτη, για να κλείσει ειρήνη. Στο κείμενο ομιλητής είναι ο Καλλίας, εκπρόσωπος των Αθηναίων.

*Ὡ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τὴν μὲν προξενίαν ὑμῶν οὐκ ἐγὼ ἔχω
μόνος, ἀλλὰ καὶ πατὴρ πατρῶν ἔχων παρεδίδου τῷ γένει.
Βούλομαι δὲ καὶ τοῦτο ὑμῖν δηλῶσαι, ὡς ἔχουσα ἡ πόλις διατελεῖ
πρὸς ἡμᾶς. Ἐκείνη γάρ, ὅταν μὲν πόλεμος ᾖ, στρατηγούς ἡμᾶς
αἰρεῖται, ὅταν δὲ ἡσυχίας ἐπιθυμήσῃ, εἰρηνοποιούς ἡμᾶς ἐκπέμπει.
Κἀγὼ πρόσθεν δις ἤδη ἦλθον περὶ πολέμου καταλύσεως, καὶ ἐν
ἀμφοτέραις ταῖς πρεσβείαις διεπραξάμην καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν εἰρήνην
νῦν δὲ τρίτον ἦκω, καὶ ἡγοῦμαι πολὺν δικαιοτάτα νῦν ἂν διαλλαγῆς
τυχεῖν. Ὅρῳ γὰρ οὐκ ἄλλα μὲν ὑμῖν, ἄλλα δὲ ἡμῖν δοκοῦντα, ἀλλ'
ὑμᾶς τε ἀχθομένους καὶ ἡμᾶς τῇ Πλαταιῶν καὶ Θεσπιῶν ἀναιρέσει.
Πῶς οὖν οὐκ εἰκὸς τὰ αὐτὰ γινώσκοντας φίλους μᾶλλον ἀλλήλοις ἢ
πολεμίους εἶναι;*

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἡ προξενία: η θέση προξένου, η συνθήκη, η πολιτική φιλία *πατρῶος, -α, -ον:* πατρικός, πατροπαράδοτος *ἡ κατάλυσις:* η κατάπαυση, το σταμάτημα *διαπράττομαι:* πετυχαίνω, κατορθώνω *ἡ διαλλαγή:* η συμφιλίωση *ἡ ἀναιρέσις:* η καταστροφή, κατεδάφιση/περισυλλογή πτωμάτων προς ταφή

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα: *Ὡ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι ... εἰρηνοποιούς ἡμᾶς ἐκπέμπει. .*
2. Με ποια επιχειρήματα ο Καλλίας, ο εκπρόσωπος των Αθηναίων, προσπαθεί να πείσει τους ακροατές;
3. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται:
γένει: ίδια πτώση στον άλλο αριθμό
εἰρηνοποιούς: κλητική ενικού
δικαιότατα: αιτιατική ενικού θηλυκού γένους στον συγκριτικό βαθμό
ὕμιν: δοτική πληθυντικού στο γ' πρόσωπο
μᾶλλον: το επίρρημα στον υπερθετικό βαθμό
ἔχων: γ' ενικό ευκτικής στον αόριστο β' της ενεργητικής φωνής
αἰρεῖται: β' ενικό υποτακτικής στον αόριστο β' της μέσης φωνής
ἐπιθυμήση: γενική ενικού θηλυκού γένους της μετοχής στον ίδιο χρόνο
ἡγοῦμαι: απαρέμφατο παρακειμένου
γιγνώσκοντας: β' ενικό προστακτικής αορίστου β'
4. α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις-φράσεις: *δηλώσαι, στρατηγούς, εἰρηνοποιούς, διαλλαγῆς, ἄχθομένους, ἀλλήλοισ.*
β. Να βρεθούν οι λανθάνοντες υποθετικοί λόγοι του κειμένου, να καταγραφούν και να αναγνωριστούν ως προς το είδος τους.

Θέμα 11^ο Λυσίου, Κατὰ Ἐρατοσθένους 95 – 97

Ο Λυσίας κατηγορεί τον Ερατοσθένη ότι ως ένας από τους Τριάκοντα προκάλεσε τον φόνο του αδελφού του, του Πολέμαρχου. Ο λόγος εκφωνήθηκε το 403 π.Χ. από τον ίδιο τον ρήτορα. Πλησιάζοντας στο τέλος του λόγου του, ο ρήτορας αιτιολόγησε την πρότασή του για θανατική καταδίκη του κατηγορουμένου και προσπάθησε να μεταπείσει τους δικαστές που σκόπευαν να ψηφίσουν για την αθώωσή του.

Ὅσοι ἐκ Πειραιῶς ἐστε, πρῶτον μὲν τῶν ὄπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλλ' ὑπὸ τούτων εἰρήνης οὔσης ἀφηρέθητε τὰ ὄπλα, ἔπειθ' ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἣν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν, φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων ἐξητοῦντο. Ἄνθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν ὥσπερ ὄτ' ἐφεύγετε, ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν ἃ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν, οἳ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες βιαίως ἀπέκτειναν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἡ ἀλλοτρία: η ξένη χώρα ἐξεκηρύχθητε: σας κήρυξαν ἐκπτώτους φεύγω: είμαι εξόριστος τὸ ἱερὸν: ο ναός

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα *Ὅσοι ἐκ Πειραιῶς ἔστε ... ἐκ τῶν πόλεων ἐξητοῦντο* .
2. Ποιες ενέργειες των Τριάκοντα τυράννων καταγγέλλει ο Λυσίας;
3. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (τα ρήματα στην ίδια φωνή και διάθεση):
τῆς πόλεως: αιτιατική ενικού
οἱ πατέρες: δοτική πληθυντικού
τῆς ἀγορᾶς: γενική πληθυντικού
οἷ: αιτιατική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος
τὸν Πειραιᾶ: κλητική ενικού
μαχεσάμενοι: γ΄ πληθυντικό ευκτικής στον χρόνο που βρίσκεται
φεύγοντας: το απαρέμφατο παρακειμένου
ἐξητοῦντο: γ΄ ενικό οριστικής μέλλοντα
πεπόνθατε: ο τύπος να αντικατασταθεί στην υποτακτική του αορίστου
ἀπέκτειναν: β΄ ενικό οριστικής μέλλοντα
4. α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις ή φράσεις του κειμένου: *ὑπὸ τῶν πολεμίων, οὔσης, κακῶν*.
β. Να αναγνωριστούν ως προς το είδος και τη συντακτική τους λειτουργία οι δευτερεύουσες προτάσεις της πρώτης περιόδου του κειμένου.

Θέμα 12^ο Λυσίου, Ὑπὲρ ἀδυνάτου, 9-10

Ο ομιλητής, άνθρωπος με φυσική αναπηρία, μιλώντας στη Βουλή των Πεντακοσίων, προσπαθεί να διατηρήσει το δικαίωμα να λαμβάνει το ετήσιο χρηματικό επίδομα που χορηγούσε το δημόσιο ταμείο στους ανάπηρους και τους φτωχούς.

Δοκεῖ δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδείξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. Εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς χορηγὸς τραγωδοῖς προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἔλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ. Καὶ πῶς οὐ δεινὸν ἐστὶ νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξ ἴσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις, εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι τι γενόμενον, ὁμολογεῖν τοιοῦτον εἶναι; καὶ ἔτι πονηρότερον; Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε τὴν τύχην δείσας οὔτε ὑμᾶς αἰσχυνθεὶς, οὐ πολὺς ὁ λόγος. Ἐγὼ γὰρ, ὦ βουλή, πάντας οἶμαι τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα τοῦτο ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριῶνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἐπιδείκνυμι: παρουσιάζω καθίσταμαι: ορίζομαι, διορίζομαι ἢ ἀντίδοσις: η ανταλλαγή περιουσίας ἅπαξ: μια φορά σύνειμι: συναναστρέφομαι

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα: *Εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς ... ὁμολογεῖν τοιοῦτον εἶναι; .*
2. Ποιες κατηγορίες διατυπώθηκαν εναντίον του Αδυνάτου και πώς προσπαθεί να τις αντικρούσει ο ίδιος;
3. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται:
σαφέστατα: το επίρρημα στον συγκριτικό βαθμό
δεινόν: γενική ενικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος
οὔτος: αιτιατική πληθυντικού στο θηλυκό γένος
ἔχοντας: δοτική πληθυντικού στο θηλυκό γένος
συμβεβηκός: αιτιατική ενικού στο αρσενικό γένος
ἔλοιτο: β΄ ενικό οριστικής στον ίδιο χρόνο
τύχοι: β΄ πληθυντικό στην οριστική του μέλλοντα
μνησθῆναι: β΄ ενικό προστακτικής στον χρόνο που βρίσκεται
οἶμαι: γ΄ ενικό οριστικής παρατατικού
μεταχειριούνται: ο τύπος στην ευκτική και στον ίδιο χρόνο
4. α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις ή φράσεις του κειμένου: *χορηγός, ἢ ἀντιδοῦναι, γενόμενον, ζητεῖν.*
β. Να βρεθούν και να αναγνωριστούν οι υποθετικοί λόγοι του κειμένου.

Θέμα 13^ο Πλάτωνος, Ἀλκιβιάδης, Α, 121c-d

Ο Σωκράτης τόνισε στον Αλκιβιάδη την ανάγκη να φτάσει στην αυτογνωσία (η οποία αποτελεί και το εξεταζόμενο θέμα αυτού του διαλόγου), εφόσον επιθυμούσε να καθοδηγεί ως πολιτικός τους συμπολίτες του. Επειδή, όμως, ο φιλόδοξος νέος αγνοούσε τι είναι δίκαιο, δεν ήταν, κατά τον Σωκράτη, σε θέση να βοηθήσει τους Αθηναίους. Ο Αλκιβιάδης παρατήρησε ότι δεν του ήταν απαραίτητη η σχετική μόρφωση, από τη στιγμή που οι επίδοξοι πολιτικοί του αντίπαλοι ήταν αμόρφωτοι, ο φιλόσοφος τον κάλεσε, ωστόσο, να συγκρίνει την καταγωγή και τη μόρφωσή του με αυτές των αναμενόμενων εξωτερικών του αντιπάλων, των βασιλιάδων των Περσών και των Λακεδαιμονίων.

Ἐπειδὰν δὲ γένηται ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος, οὐπὲρ ἡ ἀρχή, πρῶτον μὲν ἑορτάζουσι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλέως, ὧν ἂν ἀρχῆ, εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ βασιλέως γενέθλια πᾶσα θύει καὶ ἑορτάζει ἡ Ἀσία· ἡμῶν δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμωδοποιοῦ, οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα τι αἰσθάνονται, ὧ Ἀλκιβιάδῃ. Μετὰ τοῦτο τρέφεται ὁ παῖς, οὐχ ὑπὸ γυναικὸς τροφῆς ὀλίγου ἀξίας, ἀλλ' ὑπ' εὐνούχων οἱ ἂν δοκῶσιν τῶν περὶ βασιλέα ἄριστοι εἶναι· οἷς τὰ τε ἄλλα προστέτακται ἐπιμέλῃσθαι τοῦ γενομένου, καὶ ὅπως ὅτι κάλλιστος ἔσται μηχανᾶσθαι, ἀναπλάττοντας τὰ μέλη τοῦ παιδὸς καὶ κατορθοῦντας· καὶ ταῦτα δρῶντες ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσιν.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

τὸ τοῦ κωμωδοποιοῦ: ὅπως λέει ο κωμικός ποιητής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα: *Ἐπειδὴν δὲ γένηται ... αἰσθάνονται, ὧ Ἀλκιβιάδη.*
2. Ποιοι αναλαμβάνουν την ανατροφή του διαδόχου του περσικού θρόνου και ποιον ακριβώς ρόλο έχουν;
3. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται:
παῖς: αιτιατική ενικού
βασιλέως: αιτιατική πληθυντικού
γείτονες: κλητική ενικού
γυναικὸς: αιτιατική πληθυντικού
κάλλιστος: δοτική πληθυντικού στον συγκριτικό βαθμό του θηλυκού γένους
αἰσθάνονται: γ΄ ενικό υποτακτικής στον αόριστο
δοκῶσιν: β΄ πληθυντικό στην ευκτική του ίδιου χρόνου
γενομένου: απαρέμφατο μέλλοντα
μηχανᾶσθαι: γ΄ ενικό προστακτικής του ίδιου χρόνου
κατορθοῦντας: α΄ πληθυντικό υποτεκτικής του ίδιου χρόνου
4. α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις ή φράσεις του κειμένου: *οὐ̄περ, τῇ ἡμέρᾳ, τὸ τοῦ κωμωδοποιῦ, τοῦ γενομένου, μηχανᾶσθαι.*
β. Να αναγνωριστούν ως προς το είδος και τη συντακτική τους λειτουργία οι δευτερεύουσες προτάσεις της πρώτης περιόδου του κειμένου.

Θέμα 14^ο Ίσοκράτους, Αιγινήτικος, 16-17

Ο Αιγινήτικος αναφέρεται σε μία δίκη που έγινε το 393 π.Χ. ενώπιον των δικαστηρίων της Αίγινας. Υπό διεκδίκηση ήταν η κληρονομιά κάποιου Θρασύλοχου από τη Σίφνο, ο οποίος μετοίκησε στη Μήλο, στην Τροιζήνα και τέλος και στην Αίγινα, όπου και πέθανε. Την περιουσία του κληρονόμησε κάποιος υιοθετημένος. Την ίδια περιουσία διεκδίκούσε δικαστικά και μία γυναίκα από την Αθήνα.

Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι νομίζω· ἵνα δὲ μηδεὶς οἴηται μὴτ' ἐμὲ διὰ μικρὰς προφάσεις ἔχειν τὸν κλῆρον μῆτε ταύτην ἐπιεικῆ γεγενημένην περὶ Θρασύλοχον ἀποστερεῖσθαι τῶν χρημάτων, βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. Αἰσχυνθείην γὰρ ἂν ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος, εἰ μὴ πάντες πεισθείητε, μὴ μόνον ὡς κατὰ τοὺς νόμους ἀλλ' ὡς καὶ δικαίως ταῦτ' ἔπραξεν. Ῥαδίας δ' ἡγοῦμαι τὰς ἀποδείξεις εἶναι. Τοσοῦτον γὰρ διημέγκαμεν ὥσθ' αὕτη μὲν ἢ κατὰ γένος ἀμφισβητοῦσα πάντα τὸν χρόνον διετέλεσε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον καὶ πρὸς Σώπολιν καὶ πρὸς τὴν μητέρ' αὐτῶν διαφερομένη καὶ δυσμενῶς ἔχουσα, ἐγὼ δ' οὐ μόνον περὶ Θρασύλοχον καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν, ἧς ἀμφισβητοῦμεν, φανήσομαι πλείστου τῶν φίλων ἄξιος γεγενημένος.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ἢ πρόφασις: αφορμή, αιτία, δικαιολογία ἐπιεικῆς: αρμόδιος, κατάλληλος, πρέπων αἰσχύνομαι: αισθάνομαι ντροπή για κάτι, ντρέπομαι κπν ή κτ, σέβομαι ἀμφισβητῶ: διαφωνώ, διαφιλονικώ για κάτι, διαφωνώ με κπν δυσμενῶς ἔχω πρὸς τινα: φέρομαι εχθρικά απέναντι σε κπν

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να μεταφράσετε στη νέα ελληνική τα απόσπασματα: *Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ... δικαίως ταῦτ' ἔπραξεν ..*
2. *Ῥαδίας δ' ἠγοῦμαι τὰς ἀποδείξεις εἶναι*: Ποιες είναι οι αποδείξεις που ισχυρίζεται πως έχει ο ομιλητής; Να τις καταγράψετε.
3. Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται:
μηδεῖς: δοτική πληθυντικού στο αρσενικό γένος
ἐπιεικῆ: αιτιατική ενικού στο θηλυκό γένος
Ῥαδίας: ο τύπος στον συγκριτικό βαθμό
ἐκείνον: αιτιατική ενικού στο ουδέτερο γένος
πλείστου: ο τύπος στον συγκριτικό βαθμό
γεγενημένην: β' ενικό προστακτικής αορίστου
εἶπειν: β' ενικό προστακτικής παρακειμένου στη μέση φωνή
ἠγοῦμαι: γ' ενικό ευκτικής ενεστώτα
διηνέγκαμεν: ο τύπος στον μέλλοντα
φανήσομαι: το απαρέμφατο του αορίστου στην ίδια φωνή και διάθεση
4. α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις ή φράσεις του κειμένου: *γεγενημένην, κατὰ τοὺς νόμους, διαφορομένη, τῶν φίλων*.
β. Να βρεθεί ο υποθετικός λόγος του κειμένου και να αναγνωριστεί ως προς το είδος του.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Να βρεθούν οι αιτιολογικές προτάσεις, να δηλωθεί πώς εισάγονται και να δικαιολογηθεί η εκφορά τους. Να μεταφράσετε τα παραδείγματα.

1. Δέομαι οὖν σου παραμείναι, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐνὸς ἡδίου ἀκούσαιμι ἢ σου.

2. Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασι.

3. Οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κῦρος οὔτε ἄλλον πέμποι οὔτε αὐτὸς φαίνοιτο.

4. Κῦρος τῷ Κλεάρχῳ ἐβόα ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἶη.

5. Ὅτι μὲν Λακεδαιμόνιοι κατέχουσι τὴν ἀκρόπολιν μηδὲν ἄθυμείτε.

6. Χαλεπὰ ἐστὶ τὰ παρόντα, ὁπότε ἀνδρῶν στρατηγῶν τοιούτων στερόμεθα.

7. Νῦν δέ, ἐπειδὴ οὐκ ἐθέλεις καὶ ἐμοὶ τις ἀσχολία ἐστὶ, εἶμι.

8. Χαίρω, ὅτι εὐδοκιμεῖς.

9. Ταῦτα ἐρωτῶμεν, ἐπεὶ οὐ γινώσκομεν τί ποιεῖ.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Να βρεθούν οι τελικές προτάσεις, να δηλωθεί πώς εισάγονται και να αιτιολογηθεί η εκφορά τους. Να μεταφράσετε τα παραδείγματα.

1. Βασιλεὺς αἰρεῖται, ἵνα οἱ ἐλόμενοι δι' αὐτὸν εὖ πράττωσι.

2. Ἡμεῖς μὲν οὐ χρημάτων γε ἔνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ἡμᾶς ἐποιούμεν.

3. Ἐδόκει αὐτοῖς ἀπιέναι, ἵνα μὴ τις ἐπίθεσις γένηται.

4. Ὑποδήματα ὑποδοῦνται, ὅπως μὴ διὰ τὰ λυποῦντα τοὺς πόδας κωλύωνται πορεύεσθαι.

5. Τὸν πράττοντα τὸ δίκαιον ἔδει λέγειν, ἵνα μᾶλλον ἂν ἐπιστεύετο.

6. Γύμναζε σαυτὸν πόνοις ἐκουσίοις, ὅπως ἂν δύναιο καὶ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν.

7. Καὶ ἐπίτηδες σε οὐκ ἤγειρον, ἵνα ὡς ἤδιστα διάγῃς.

8. Ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τείχους, ἵνα μελετῶη.

9. Ἔδει τὰ ἐνέχυρα τότε λαβεῖν, ὡς μηδ' εἰ ἐβούλετο, ἐδύνατο ἔξαπατᾶν.

10. Διὰ τί οὖν ταῦτα προλέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Να βρεθούν οι συμπερασματικές προτάσεις, να δηλωθεί πώς εισάγονται και να αιτιολογηθεί η εκφορά τους. Να μεταφράσετε τα παραδείγματα.

1. Σωκράτης τοσαύτης ηλικίας ἦν, ὥστε ὀλίγω ὕστερον τελευτήσαι ἂν τὸν βίον.

2. Τοιαῦτα πεποίηκεν, ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον διὰ ταῦτα τὰ ἔργα τοῦτον μισήσαιτε.

3. Τοσαῦτα ἔχω μανίας λέγειν καλὰ ἔργα· ὥστε τοῦτό γε μὴ φοβώμεθα.

4. Ἐν ἀσφαλεῖ ἔσομαι, ὡς μηδὲν ἂν ἔτι κακὸν παθεῖν.

5. Ἦσθοντο αὐτὸν ἐλάττω ἔχοντα δύναμιν ἢ ὥστε τοὺς φίλους ὠφελεῖν.

6. Ἔδοξεν αὐτοῖς τούτους κολάσαι καὶ κατασκευάσαι ὡς μὴ δύναιντο ἀπιστεῖν.

7. Εἰ τοῦτο γένοιτο, πολὺ ἂν μείζον ἀχθοίμην· ὥστε οὐκ ἔχω ὄ, τι χρήσωμαι τούτῳ ἀνθρώπῳ.

8. Νῦν δ' εἰς τοῦτο τὰ πράγματα περιέστηκεν, ὥσθ' οἱ μὲν μισοῦσι τὴν πόλιν, οἱ δὲ καταφρονοῦσιν ἡμῶν.

9. Ἐνταῦθα ἐπιπίπτει χιῶν πολλή, ὥστε ἀπέκρυψε καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ὄπλα.

ΕΝΑΝΤΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Να βρεθούν οι εναντιωματικές-παραχωρητικές προτάσεις, να δηλωθεί πώς εισάγονται και να αιτιολογηθεί η εκφορά τους. Να μεταφράσετε τα παραδείγματα.

1. Φήσουσι με σοφὸν εἶναι, εἰ καὶ μὴ εἰμί.

2. Οὐδεὶς ἂν πιστεῦσαι δύναίτο ὑμῖν, κἄν ἐν δεινοῖς ὦσιν, σώζειν εὐπετῶς.

3. Κἄν σὺ μὴ θέλῃς, οἱ θεοὶ οὕτω βουλήσονται.

4. Εἰρήσεται τᾶληθές, εἰ καὶ τισι δόξω λίαν παράδοξα λέγειν.

5. Ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς τοῦτο πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρί.

6. Λεπτίνης, κἄν τις ἄλλος ὑπὲρ τοῦ νόμου λέγῃ, δίκαιον οὐδὲν ἐρεῖ.

7. Πάντες οὖν ἄνθρωποι, ὅταν ἀναγκασθῶσιν, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, παντὶ πολέμοισι.

8. Οὐ μὴν, οὐδ' εἰ Φίλιππος ἐβούλετο εἰρηνεύειν, εἶπον ἂν ἐγὼ ταῦτα.

9. Καὶ εἰ μηδένα ἄνθρωπον ἡσχύνου, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε δεδιέναι.

10. Οὐδ' εἴ με ἐκέλευες ταῦτα ποιεῖν, ἡδέως ἂν ταῦτα ἐποίουν.

ΧΡΟΝΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Να βρεθούν οι χρονικές προτάσεις και να επισημανθεί α) η εισαγωγή και η εκφορά τους, β) το είδος τους (προτερόχρονο-σύγχρονο-υστερόχρονο) γ) η συντακτική τους θέση. Επίσης να μεταφραστούν στη νέα ελληνική τα παραδείγματα.

1. Ἐπειδὴ οἱ περὶ Ξενοφῶντα τὴν θάλατταν κατεΐδον, κραυγὴ πολλή ἐγένετο.

2. Ἐκεῖ ἔμειναν, ἕως ἀφίκοντο οἱ στρατηγοί.

3. Ἐπειδὰν ἔλθωσιν, ἔξομεν τὰ ἐπιτήδεια.

4. Οὐκ ἂν δέοι ἡμᾶς βουλευέσθαι, ὁπότε οἱ πολέμοι ἔλθοιεν

5. Ἐκέλευσε τούτους πορεύεσθαι ἡσύχως, ἕως ἄγγελος ἔλθοι.

6. Ἦνίκα δεΐλη ἐγένετο, κονιορτός ἐφάνη.

7. Ὅποτε τις λέγοι περὶ ἀρετῆς, οἱ παῖδες ἤκουον.

8. Λέξαι θέλω σοι, πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.

9. Πρὶν ἔχεσθε τὰ ἄκρα, οὐκ ἐδείσθε εἰρήνης.

10. Μὴ ἀπέλθητε, πρὶν ἂν ἀκούσητε.

11. Ὅσακις κεχορήγηκε, νενίκηκε.

12. Ἐπειδὰν τὰ δέκα ἔτη διατελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας.

13. Ὁ μάντις παρήγγειλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι, πρὶν πέσοι τις τῶν σφετέρων.

14. Προείρητο αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνη.

15. Κῦρος ἐθήρευε, ὁπότε βούλοιτο γυμνάσαι ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἵππους.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Να βρεθούν οι αναφορικές προτάσεις και να επισημανθεί α) η εκφορά τους, β) το είδος τους (ονοματικές – επιρρηματικές) γ) η συντακτική τους θέση. Επίσης να μεταφραστούν στη νέα ελληνική τα παραδείγματα.

1. *Οἶομαι ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν, οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν.*

2. *Ὅ μέλλεις ποιεῖν μὴ λέγε.*

3. *Λέγε τοῦτο, ὅ,τι ἂν σοι δοκῇ.*

4. *Οὕτω ζῶσιν ὥσπερ ἂν οὐδὲ δοῦλος ἐβούλετο ζῆν.*

5. *Ἐποιοῦντο διαβάσεις ἐκ τῶν φοινίκων οὓς ἠϋρισκον ἐκπεπτωκότας.*

6. *Αἱ παρασκευαὶ καὶ ἃ ὑμᾶς δεῖ φυλάξασθαι σχεδὸν εἴρηνταί μοι.*

7. *Οὓς ἂν βούλη ποιήσασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λέγε περὶ αὐτῶν.*

8. *Οὐδεὶς οὕτως ἀνόητός ἐστιν, ὅστις πόλεμον αἰρεῖται.*

9. *Φίλον, ὃ μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι φασίν, οἱ πολλοὶ οὐ κτῶνται.*

10. *Ἐνοχοὶ ἐσμεν οἵτινές σε οὐχὶ ἐσώσαμεν.*

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ) Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ι.Π. Αμπελάς, Δρ Φιλοσοφίας – Φιλολόγος <http://akisambelas.wordpress.com/>

11. Οὐκ ἂν ἐπιχειροῦμεν πράττειν, ἅ μὴ ἠπιστάμεθα.

12. Ὅτω δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα.

13. Ἡ Ἀττικὴ ἐστὶν οἷα πολλὰ ἀγαθὰ παρέχειν.

14. Ὅσοι ἐξ ἄστέως ἐστε σκέψασθε.

15. Καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτὸν ἔβλεπον ὡς ἐροῦντά τι.

16. Οἱ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο.

17. Καὶ μεταπέμπεται πολλὴν δύναμιν, ὥσπερ σύ.

18. Μέγας γέγονεν ἐξ ὧν ὑμεῖς πράττετε.

19. Πράττεις ἅπερ ἂν δοῦλος φαυλότατος πράξειεν.

20. Μήτηρ ἔνδον ἐστί, ἦν σὺ μὴ δείσης.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

Α΄ & Β΄ κλίση ουσιαστικών [σελ. 45-58)¹]
--

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (προσοχή και στον τονισμό):

- ὁ Γοργίας: γενική ενικού
- ὁ Σπαρτιάτης: αιτιατική πληθυντικού
- ὁ δεσπότης: κλητική ενικού
- ὁ προφήτης: ονομαστική πληθυντικού
- ὁ ὀπλίτης: δοτική ενικού
- ὁ Σταγυρίτης: κλητική ενικού
- ἡ Χαϊρώνεια: δοτική ενικού
- ἡ στρατεία: κλητική πληθυντικού
- ἡ ἀδικία: γενική πληθυντικού
- ἡ μοῖρα: ονομαστική πληθυντικού
- ἡ βασίλισσα: γενική ενικού
- ἡ πεῖνα: δοτική ενικού
- ὁ Θαλῆς: κλητική ενικού
- ἡ Ἀθηνᾶ: δοτική ενικού
- ἡ γῆ: αιτιατική ενικού
- ὁ βίος: κλητική ενικού
- ὁ Κῦρος: αιτιατική ενικού
- ὁ μῦθος: κλητική πληθυντικού
- ἡ Κύπρος: κλητική ενικού
- τὸ ἄθλον: αιτιατική πληθυντικού
- ὁ ἀπόπλους: γενική πληθυντικού
- ὁ νοῦς: κλητική πληθυντικού
- τὸ ὄστοῦν: αιτιατική πληθυντικού
- ἡ ἴος: κλητική ενικού
- ὁ ὕμνος: δοτική ενικού
- ἡ μνᾶ: αιτιατική ενικού

¹ Οι σελίδες παραπέμπουν στο βιβλίο της σχολικής γραμματικής

Γ΄ κλίση (φωνηεντόληκτα) [σελ. 58-65]

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (προσοχή και στον τονισμό). Όπου υπάρχουν διπλοί τύποι να γραφούν και οι δύο:

- ὁ ἥρωϑ: κλητική ενικού
- ὁ Τρώϑ: αιτιατική ενικού
- ὁ ἥρωϑ: δοτική πληθυντικού
- ὁ βότρυϑ: αιτιατική ενικού
- ἡ ἰσχύϑ: δοτική ενικού
- ἡ ἰσχύϑ: αιτιατική πληθυντικού
- ἡ Ἐρινύϑ: δοτική πληθυντικού
- ὁ μῦϑ: γενική πληθυντικού
- ἡ δρῦϑ: κλητική ενικού
- ἡ ἀκρόπολιϑ: δοτική πληθυντικού
- ἡ γένεϑϑιϑ: κλητική ενικού
- ὁ μάντιϑ: αιτιατική πληθυντικού
- τὸ ἄϑϑυ: γενική ενικού
- ὁ πρέϑβυϑ: δοτική ενικού
- ὁ ἱερεύϑ: αιτιατική ενικού
- ὁ Μεγαρεύϑ: κλητική ενικού
- ὁ Δωριεύϑ: γενική πληθυντικού
- ὁ Πειραιεύϑ: δοτική ενικού
- ὁ βοῦϑ: ονομαστική πληθυντικού
- ἡ γραῦϑ: γενική πληθυντικού
- ἡ πειθῶ: δοτική ενικού
- ἡ φειδῶ: κλητική ενικού
- ἡ Σαπφῶ: γενική ενικού
- ἡ Κλωθῶ: αιτιατική ενικού
- ὁ βασιλεῦϑ: γενική ενικού
- ἡ πράξιϑ: αιτιατική ενικού
- ὁ πρύτανιϑ: κλητική ενικού

ὁ πέλεκυς: αιτιατική ενικού

ὁ ἰχθύς: αιτιατική πληθυντικού

ἡ πόλις: δοτική πληθυντικού

Γ΄ κλίση (συμφωνόληκτα) [σελ. 65-86]

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (προσοχή και στον τονισμό). Όπου υπάρχουν διπλοί τύποι να γραφούν και οι δύο:

ὁ κῆρυξ: αιτιατική ενικού

ὁ φύλαξ: δοτική πληθυντικού

ἡ θρίξ: δοτική πληθυντικού

ὁ Κέκροψ: δοτική ενικού

ἡ ἐσθῆς: γενική πληθυντικού

ἡ ταχύτης: κλητική ενικού

ἡ χάρις: αιτιατική ενικού

ὁ ἔρωξ: αιτιατική πληθυντικού

ὁ γέλωξ: γενική ενικού

ἡ Ἑλλάξ: κλητική ενικού

ἡ ἔρις: δοτική πληθυντικού

ἡ τυραννίς: κλητική ενικού

ἡ ὄρνις: κλητική ενικού

ὁ Ξενοφῶν: κλητική ενικού

ὁ Ἀντιφῶν: αιτιατική ενικού

ὁ παῖς: αιτιατική ενικού

τὸ φῶξ: δοτική ενικού

τὸ δρᾶμα: αιτιατική πληθυντικού

ἡ ἀκτίς: δοτική πληθυντικού

ἡ φρήν: αιτιατική πληθυντικού

ὁ Ἀπόλλων: κλητική ενικού

ὁ Πλάτων: δοτική ενικού

ὁ ἀγών: δοτική πληθυντικού

ὁ ἡγεμών: κλητική ενικού

- ὁ δαίμων: δοτική πληθυντικού
- ὁ σωτήρ: κλητική ενικού
- ὁ αἰθήρ: αιτιατική ενικού
- ὁ αὐτοκράτωρ: δοτική πληθυντικού
- ὁ ῥήτωρ: αιτιατική πληθυντικού
- ὁ ἀήρ: αιτιατική ενικού
- ὁ πατήρ: κλητική ενικού
- ὁ ἀνήρ: δοτική πληθυντικού
- ἡ μήτηρ: αιτιατική πληθυντικού
- ὁ Ἀριστοτέλης: γενική ενικού
- ὁ Δημοσθένης: κλητική ενικού
- ὁ Σωκράτης: ονομαστική πληθυντικού
- ὁ Ἴσοκράτης: αιτιατική ενικού
- ὁ Σοφοκλῆς: κλητική ενικού
- ὁ Ἡρακλῆς: αιτιατική πληθυντικού
- ἡ αἰδώς: δοτική ενικού
- ἡ αἰδώς: κλητική ενικού
- τό ὄρος: γενική ενικού
- τό κέρδος: αιτιατική πληθυντικού
- τό κῦρος: ονομαστική πληθυντικού
- τό τεῖχος: γενική πληθυντικού
- τό γέρας: δοτική ενικού
- τό γῆρας: γενική ενικού
- τό πέρας: γενική πληθυντικού
- τό κέρας: αιτιατική πληθυντικού

Ανώμαλα ουσιαστικά [σελ. 88-93]

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (προσοχή και στον τονισμό). Όπου υπάρχουν διπλοί τύποι να γραφούν και οι δύο:

ὁ σίτος: ονομαστική πληθυντικού

τὸ στάδιον: αιτιατική πληθυντικού

ὁ ἄρης: κλητική ενικού

ἡ γυνή: κλητική ενικού

ὁ πρεσβευτής: κλητική ενικού

τὸ πῦρ: δοτική ενικού

ὁ υἱός: κλητική ενικού

ὁ Ζεὺς: αιτιατική ενικού

τὸ ἦπαρ: αιτιατική πληθυντικού

ὁ, ἡ κύων: αιτιατική ενικού

ὁ πρεσβευτής: γενική πληθυντικού

τὸ πῦρ: δοτική πληθυντικού

ὁ υἱός: αιτιατική πληθυντικού

ἡ χεὶρ: δοτική πληθυντικού

ἡ ναῦς: αιτιατική ενικού

ὁ Ζεὺς: κλητική ενικού

ἡ ναῦς: κλητική ενικού

ὁ, ἡ κύων: κλητική ενικού

τὸ ὕδωρ: δοτική πληθυντικού

ἡ χεὶρ: αιτιατική ενικού

ἡ ναῦς: γενική ενικού

ὁ μάρτυς: δοτική πληθυντικού

ὁ, ἡ κύων: δοτική πληθυντικού

ἡ ναῦς: κλητική πληθυντικού

ὁ πρεσβευτής: δοτική πληθυντικού

ἡ γυνή: αιτιατική πληθυντικού

ἡ χεὶρ: αιτιατική πληθυντικού

Αντωνυμίες [136-146]

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (προσοχή και στον τονισμό). Όπου υπάρχουν διπλοί τύποι να γραφούν και οι δύο:

ἐγώ: δοτική ενικού στο γ΄ πρόσωπο

σοῦ: δοτική πληθυντικού στο ίδιο πρόσωπο

σε: γενική πληθυντικού στο γ΄ πρόσωπο

σφίσι(ν): η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο β΄ πρόσωπο

οὔτος: κλητική ενικού στο θηλυκό γένος

ταύτας: η ίδια πτώση στο ουδέτερο γένος

τῆδε: η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο ίδιο γένος

τόδε: ονομαστική πληθυντικού, στο θηλυκό γένος

τοιούτος: αιτιατική πληθυντικού, στο θηλυκό γένος

τοιούτω: η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο αρσενικό γένος

οὔτοσί: γενική ενικού, στο θηλυκό γένος

τουτί: η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο ουδέτερο γένος

αὐτός: η ίδια πτώση, στο ουδέτερο γένος

ἐμοῦ: η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο γ΄ πρόσωπο, στο ουδέτερο γένος (για έναν κτήτορα)

σοί: αιτιατική πληθυντικού, στο α΄ πρόσωπο, στο αρσενικό γένος (για πολλούς κτήτορες)

ἐμαυτῶ: η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο β΄ πρόσωπο, στο θηλυκό γένος

ἐαυτό: η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο γ΄ πρόσωπο, στο αρσενικό γένος

σφίσιν αὐτούς: η ίδια πτώση στον ίδιο αριθμό, στο α΄ πρόσωπο, στο ίδιο γένος

ἀλλήλους: η ίδια πτώση στο ουδέτερο γένος

τίς (ερωτηματική): δοτική ενικού στο θηλυκό γένος

τίνες: ονομαστική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος

τινός: ο δεύτερος τύπος (ίδια πτώση, στο ίδιο γένος)

ἄττα: γενική πληθυντικού

τίνας: γενική πληθυντικού

οὐδεμιᾶς: γενική πληθυντικού

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ) Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ι.Π. Αμπελάς, Δρ Φιλοσοφίας – Φιλολόγος <http://akisambelas.wordpress.com/>

οὐδέσι(ν): αιτιατική ενικού στο θηλυκό γένος

ὄσπερ: γενική πληθυντικού

ἄπερ: δοτική πληθυντικού στο ίδιο γένος

αἵπερ: η ίδια πτώση στον ενικό αριθμό, στο θηλυκό γένος

ὅτου: η ίδια πτώση στον ενικό αριθμό, στο θηλυκό γένος

ῶτινι: ο δεύτερος τύπος (ίδια πτώση, στο ίδιο γένος)

ἄττα: αιτιατική πληθυντικού στο αρσενικό γένος

ἦντινα: δοτική πληθυντικού στο ίδιο γένος

οἷα: ίδια πτώση στο ουδέτερο γένος

ῶτινι: η ίδια πτώση στο θηλυκό γένος

ὅποια: αιτιατική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος

ἄττα: η ίδια πτώση στο ουδέτερο γένος

τοῦ: η ίδια πτώση στον άλλο αριθμό, στο θηλυκό γένος

ὕμας αὐτάς: η ίδια πτώση στον ενικό αριθμό, στο γ΄ πρόσωπο, στο ίδιο γένος

ἐμῶ: η ίδια πτώση, στο γ΄ πρόσωπο, στο ουδέτερο γένος (για έναν κτήτορα)

Επίθετα (Γ΄ κλίση) [σελ. 101-112]

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (προσοχή και στον τονισμό). Όπου υπάρχουν διπλοί τύποι να γραφούν και οι δύο:

ὁ πᾶς: γενική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος

ἡ πᾶσα: δοτική ενικού στο θηλυκό γένος

τὸ πᾶν: κλητική πληθυντικού στο ίδιο γένος

τὰ πάντα: αιτιατική πληθυντικού στο θηλυκό γένος

ὁ ἐκών: κλητική ενικού στο αρσενικό γένος

τοῖς ἄκουσι: αιτιατική ενικού στο θηλυκό γένος

ὁ εὐχάρις: κλητική ενικού στο ουδέτερο γένος

ἡ εὐελπις: γενική πληθυντικού

ὁ φέρελις: ονομαστική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος

ὁ μέλας: αιτιατική ενικού στο ουδέτερο γένος

οἱ μέλανες: δοτική πληθυντικού στο ίδιο γένος

τὸν μέλανα: ονομαστική ενικού στο θηλυκό γένος

ὁ εὐδαίμων: κλητική ενικού στο θηλυκό γένος

(ῶ) κακοδαίμονες: δοτική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος

ὁ ἄρρην: ονομαστική ενικού στο ουδέτερο γένος

ἡ σώφρων: αιτιατική ενικού στο ίδιο γένος

ὁ ἀληθής: αιτιατική ενικού στο θηλυκό γένος

τῇ συνήθει: ἡ ίδια πτώση στο αρσενικό γένος

ὁ αὐτάρκης: ονομαστική ενικού στο ουδέτερο γένος

ὁ αὐθάδης: ονομαστική πληθυντικού στο ουδέτερο γένος

τάς πλήρεις: δοτική στον ίδιο αριθμό και στο ίδιο γένος

ὁ ἀσθενής: γενική ενικού στο θηλυκό γένος

τοῦ πολλοῦ: ονομαστική ενικού στο αρσενικό γένος

τὴν πολλήν: ἡ ίδια πτώση στο αρσενικό γένος

τὰ πολλά: δοτική ενικού στο ίδιο γένος

ἡ μεγάλη: ονομαστική ενικού στο ουδέτερο γένος

τὴν μεγάλην: ἡ ίδια πτώση στο αρσενικό γένος

Παραθετικά Επιθέτων [σελ. 119-126]

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (προσοχή και στον τονισμό). Όπου υπάρχουν διπλοί τύποι να γραφούν και οι δύο:

πτωχός: γενική πληθυντικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

γενναῖος: δοτική ενικού στον υπερθετικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος

σοφός: αιτιατική πληθυντικού στον συγκριτικό και στο ίδιο γένος

νέος: γενική ενικού στον υπερθετικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

ἔντιμος: αιτιατική ενικού στον υπερθετικό και στο θηλυκό γένος

σώφρων: γενική ενικού στον συγκριτικό βαθμό και στο αρσενικό γένος

πένης: δοτική ενικού στον υπερθετικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος

ἀπλοῦς: κλητική ενικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

ἤσυχος: δοτική πληθυντικού στον υπερθετικό βαθμό και στο αρσενικό γένος

ἴδιος: γενική πληθυντικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

φίλος: ονομαστική ενικού στον υπερθετικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος

αἰσχρός: γενική ενικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

ἐχθρός: δοτική ενικού στον υπερθετικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος

ἠδύς: αιτιατική πληθυντικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

καλός: γενική ενικού στο υπερθετικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος

μέγας: κλητική πληθυντικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

ῥάδιος: αιτιατική ενικού στον συγκριτικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος

ἀγαθός: δοτική πληθυντικού στον συγκριτικό και στο θηλυκό γένος (και τους 4 τύπους)

κακός: γενική πληθυντικού στον υπερθετικό βαθμό και στο αρσενικό γένος

μακρός: δοτική ενικού στον υπερθετικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

μικρός: αιτιατική πληθυντικού στον συγκριτικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος (και τους 3 τύπους)

ὀλίγος: γενική ενικού στον συγκριτικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

πολύς: κλητική πληθυντικού στον συγκριτικό βαθμό και στο αρσενικό γένος

πλεονέκτης: ονομαστική ενικού στον υπερθετικό βαθμό και στο θηλυκό γένος

ἄδικος: γενική ενικού στον συγκριτικό βαθμό και στο ουδέτερο γένος

Ρήματα – Βαρύτονα Αφωνόληκτα [σελ. 164-173 & 181-187]

Να κλιθούν τα ρήματα: **άφικνουῖμαι, πέμπομαι, γινώσκομαι.**

Οριστική ΠΡΚ	Οριστική ΥΠΡ	Προσ/κτική ΠΡΚ	Απρμφ/ Μτχ ΠΡΚ

Οριστική ΠΡΚ	Οριστική ΥΠΡ	Προσ/κτική ΠΡΚ	Απρμφ/ Μτχ ΠΡΚ

Οριστική ΠΡΚ	Οριστική ΥΠΡ	Προσ/κτική ΠΡΚ	Απρμφ/ Μτχ ΠΡΚ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ) Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ι.Π. Αμπελάς, Δρ Φιλοσοφίας – Φιλολόγος <http://akisambelas.wordpress.com/>

Να κλιθούν τα ρήματα: **λαμβάνομαι, έπιλανθάνομαι, καθορώμαι**

Οριστική ΠΡΚ		

Να κλιθούν τα ρήματα: **σκοποῦμαι, πυνθάνομαι, πείθομαι**

Οριστική ΥΠΡ		

Να γίνει εγκλιτική αντικατάσταση και να γραφούν οι ονοματικοί τύποι των ρημάτων: **διετρίβη, ψηφίσωνται, συγκατέπραξαν, καταναγκασθῶσι, γέγραψαι, έχέτω.**

Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ) Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ι.Π. Αμπελάς, Δρ Φιλοσοφίας – Φιλολόγος <http://akisambelas.wordpress.com/>

Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ) Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ι.Π. Αμπελάς, Δρ Φιλοσοφίας – Φιλολόγος <http://akisambelas.wordpress.com/>

Ρήματα – Βαρύτονα Ενρινοϋγρόληκτα [σελ.164-173 & σελ. 187-193]

Να κλιθούν τα ρήματα: **ἐπαγγέλλομαι, ἐπαίρομαι, σφάλλομαι.**

Οριστική ΠΡΚ	Οριστική ΥΠΡ	Προσ/κτική ΠΡΚ	Απρμφ/ Μτχ ΠΡΚ

Οριστική ΠΡΚ	Οριστική ΥΠΡ	Προσ/κτική ΠΡΚ	Απρμφ/ Μτχ ΠΡΚ

Οριστική ΠΡΚ	Οριστική ΥΠΡ	Προσ/κτική ΠΡΚ	Απρμφ/ Μτχ ΠΡΚ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ (Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ) Β΄ ΜΕΡΟΣ

Ι.Π. Αμπελάς, Δρ Φιλοσοφίας – Φιλολόγος <http://akisambelas.wordpress.com/>

Να γίνει εγκλιτική αντικατάσταση και να γραφούν οι ονοματικοί τύποι των ρημάτων: **νέμοιντο, άπεκλίναμεν, έπεφάνη, κατήγγειλαν, έπιμελήσεται, έξέφηναν.**

Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική

Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή

Ρήματα – Αόριστος Β΄ Ενεργητικής και Μέσης Φωνής [σελ. 194-196]

Να γίνει εγκλιτική αντικατάσταση και να γραφούν οι ονοματικοί τύποι των ρημάτων: **ἀφέλοι, ἐπυθόμεθα, ἀνάσχησθε, προσενέγκης, συνέλαβες, γένοιο, προΐδοιεν.**

Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική

Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ

Να αναγνωριστούν πλήρως (είδος, εισαγωγή, εκφορά, συντακτική θέση) οι δευτερεύουσες προτάσεις και να μεταφραστούν τα παραδείγματα.

1. *Μὴ θορυβήσητε, μὴδ' ἔαν δόξω τι ὑμῖν μέγα λέγειν.*
2. *Μὴ ἀπέλθητε, πρὶν ἂν ἀκούσητε.*
3. *Πάντα κίνδυνον ὑποδύονται, ἐφ' ᾧ τε πλείονα κτήσονται.*
4. *Ὅρατε ὅπως μὴ τι αἰσχρὸν πράξωμεν.*
5. *Ἠγγέλθη ὅτι τεθνηκότες εἶεν*
6. *Σκόπει ἔαν καὶ σοὶ ἀρέση.*
7. *Ἐλέγετο μοὶ ᾧ τρόπῳ ἢ ναυμαχία ἐγένετο.*
8. *Δεινὸν ἔστι εἰ ἀδικήσομέν τινα.*
9. *Οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κῦρος οὐ φαίνοιτο.*
10. *Συμπράττουσι ὅπως μεγίστην δόξαν ἔξουσι.*
11. *Στρατηγοὺς αἰροῦνται τούτου ἔνεκα, ἵνα αὐτοῖς ἡγεμόνες ᾧσι.*
12. *Οὐδεὶς γὰρ ζῶη γ' ἂν, εἰ μὴ τρέφοιτο.*
13. *Εἰ ἴδοι τοὺς νέους γυμναζομένους, ἐπήνεσεν ἂν.*
14. *Ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι τὸ διήγημα τοῦτο, εἰ καὶ μὴ προσήκοι Κλεοκράτει.*
15. *Ἐπεὶ ἤκουσε ἀπῆλθεν.*